

førende dog kun 50 pct. af denne) på en spærret konto. Henlæggelsen kan i et senere indkomstår anvendes til forlods afskrivning på nyanskaffede driftsmidler. Forlods afskrivning kan ikke fradrages i indkomsten for anskaffelsesåret (den er jo allerede fratrukket i henlæggelsesåret) og medfører, at afskrivningerne på det pågældende driftsmiddel formindskes eller helt bortfalder. Det, der opnås ved at benytte reglerne om investeringsfonds, er således en forudgående afskrivning, idet afskrivningen finder sted inden anskaffelsen af afskrivningsobjektet.

Den foran omtalte grænse for henlæggelsen var oprindeligt 15 pct., men blev med virkning fra og med skatteåret 1966-67 forhøjet til 20 pct. Det skete ved lov nr. 223 af 4. juni 1965, der er således omtalt i Folketingsstidende 1964-65:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A.....	2409
Fremsættelsen.....	5033
1. behandling.....	5427
2. behandling.....	5565
3. behandling.....	5792
Loven som vedtaget, tillæg C.....	607

I bemærkningerne til det oprindelige lovforslag om investeringsfondshenlæggelser, der blev fremsat den 27. marts 1957, er det bl. a. udtalt, at sådanne henlæggelser kan ses som et alternativ til en afskrivningsordning, hvorefter skattemæssige afskrivninger foretages på grundlag af genanskaffelsesprisen. 120 pct.-reglen i afskrivningsforslaget har samme formål. Det fremhæves, at en almindelig adgang til skattefrit at henlægge en del af overskuddet til investeringsfonds vil bidrage til samfundsøkonomisk bedre investeringer i erhvervslivet. Det forklares med, at henlæggelsesordningen vil formindske tilskyndelsen til at fremskynde nyanskaffelser af rent skattemæssige hensyn.

Der må i de kommende år regnes med fortsat stærke prisstigninger også på driftsmidler, og bl. a. det ved fremsættelsen af det oprindelige lovforslag anførte om henlæggelsesordningen som et alternativ afskrivning på genanskaffelsespriser taler for, at grænsen for henlæggelsens størrelse nu forhøjes. Man har fundet det rimeligt at foreslå grænsen forhøjet til 25 pct.

De provenumæssige virkninger heraf kan kun bedømmes rent skønsmæssigt. I skatteåret 1973-74 var selskabernes henlæggelser ca. 525 mill. kr. Derimod foreligger der ingen opgørelse over, hvor meget skattepligtige personer har henlagt i årene efter kildeskattens indførelse. På denne baggrund kan de samlede henlæggelser hos personer og selskaber i indkomståret 1974 anslås til et beløb af en størrelses-

orden på 1.200-1.400 mill. kr., dersom de gældende regler ikke ændres.

En forhøjelse af henlæggelsesprocenten fra 20 til 25 vil næppe medføre nogen større udvidelse i antallet af skatteydere, der benytter sig af investeringsfondsordningen. Derimod må det antages, at forholdsvis mange af de skatteydere, der i forvejen benytter ordningen, vil forsøge deres henlæggelser, dersom henlæggelsesprocenten forhøjes.

Rent skønsmæssigt kan det anslås, at en forhøjelse af henlæggelsesprocenten til 25 vil forøge de samlede henlæggelser med omkring 200 mill. kr. Det deraf følgende provenutab kan anslås til omkring 80 mill. kr., hvoraf statens andel kan anslås til ca. 55 mill. kr. og kommunernes andel til ca. 25 mill. kr.

Forslagets gennemførelse skønnes ikke at medføre øgede administrationsomkostninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Efter de gældende regler kan henlæggelse til investeringsfond ikke benyttes til forlods afskrivninger på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, hvis anskaffelsespris er 1.200 kr. eller derunder. Denne grænse foreslås nu ændret til 1.800 kr. Beløbsændringen svarer til den ændring, der i det samtidige fremsatte forslag om ændring i afskrivningsloven er foreslået i denne lovs § 3, stk. 2, men hensyn til beløbsgrænsen for „små aktiver“, hvis anskaffelssum kan fradrages fuldt ud i anskaffelsesåret.

Til § 1, nr. 2.

Forslaget er som nævnt en genfremsættelse af det den 31. januar 1974 fremsatte forslag nr. 75, der imidlertid ikke blev gennemført.

Med hensyn til forslagens virkninger henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 3.

Efter de gældende regler kan en henlæggelse til investeringsfond ikke benyttes til forlods afskrivning, før der er forløbet et år fra det tidspunkt, hvor investeringsfondsindskud har fundet sted. Dette indskud skal foretages i året efter henlæggelsesåret og inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for henlæggelsesåret. En henlæggelse for henlæggelsesåret 1974 vil derfor tidligst kunne frigives og benyttes til forlods afskrivning for indkomståret 1976.

Efter forslaget skal henlæggelsen til investeringsfond kunne benyttes til forlods afskrivning allerede for det indkomstår, der følger umiddelbart efter henlæggelsesåret.